

(арабче) по име *Ханнибалъ*, и като го обикнѣлъ далѣ го на наукѣ, а послѣ го намѣстилъ на дръжавнѣ службѣ, на коѣ-то младо-то негърче отишло доста напредъ и достигнѣло най-напоконъ ди постане адмиралъ. Пушкиновъ прѣдѣда ся оженилъ за дѣщерѣ-тѣ на тоя дверскый любимецъ.

А. С. Пушкинъ прѣво възпитаніе зе у бащинѣ-тѣ си кѣщѣ, а то было всичко-то да научи Французскый и Италіанскый языцы, кои-то баща му и стрика му знаѣли така добрѣ, что-то и стихове правили на тѣхъ. Оттова не е за чюденіе, че и младый Пушкинъ еще дѣте говорилъ тыя языцы съврѣшено и вече на девѣтѣ-тѣ си годинѣ челъ французскы классицы и дра-скалъ Французскы пѣсни. А че Пушкинъ не потѣнѣ у чюдѣ элементъ, а напротивъ пригърнѣ народный, та станѣ истинскый тълкуватель на душевный животъ на русскый народъ, то е рожба отъ трайно-то впечатленіе отъ народны притчи, приказки и пѣсни, съ кои-то ся было закрѣмило това момче на младо врѣме. Упоенъ отъ любовъ камъ народно-то пѣснопоичество, той му отвори врата-та и му постигнѣ хубость-тѣ, коѣ-то ся намира у простый говоръ и у пѣсни-ты на русскый народъ.

На 12 годинѣ момче быде пратенъ на ученіе въ лица у Царско село; нъ нему не ся подадохъ военны-ты науки; пѣснопоичество-то толкова му оживѣло на срьдце и го боло, что-то го не оставяло да ся залови за серіозно ученіе. Пѣсни-ты на младо-то пѣснопойче отрано еще му спечялили закрылници, между кои-то бѣ и тогавашный вече остарѣлъ поетъ Державинъ. Еднажъ Державинъ ся случилъ на испытаніе-то у лица, и учители-ти му похвалили Пушкина като младъ момѣкъ, пѣлень съ извънрядны дарбы, кой-то и стихове вече прави, а за училищно-то ученіе не хае. Державинъ като чюлъ изъ уста-та на младый пѣснопоецъ